

Palm Sunday Service (29 March 2026)

Bless the Lord who forgives all our sins,
whose mercy endures for ever.

God of all,
you gave your only-begotten Son
to take the form of a servant,
and to be obedient even to death on a cross:
give us the same mind that was in Christ Jesus
that, sharing in his humility,
we may come to be with him in his glory,
who lives and reigns with you in the unity of the Holy Spirit,
one God, now and for ever. **Amen.**

Matthew 21:1-11

As they approached Jerusalem and came to Bethphage on the Mount of Olives, Jesus sent two disciples, saying to them, "Go to the village ahead of you, and at once you will find a donkey tied there, with her colt by her. Untie them and bring them to me. If anyone says anything to you, say that the Lord needs them, and he will send them right away." This took place to fulfill what was spoken through the prophet: "Say to Daughter Zion, 'See, your king comes to you, gentle and riding on a donkey, and on a colt, the foal of a donkey.'" The disciples went and did as Jesus had instructed them. They brought the donkey and the colt and placed their cloaks on them for Jesus to sit on. A very large crowd spread their cloaks on the road, while others cut branches from the trees and spread them on the road. The crowds that went ahead of him and those that followed shouted, "Hosanna to the Son of David!" "Blessed is he who comes in the name of the Lord!" "Hosanna in the highest heaven!" When Jesus entered Jerusalem, the whole city was stirred and asked, "Who is this?" The crowds answered, "This is Jesus, the prophet from Nazareth in Galilee."

On Palm Sunday we remember how Jesus entered Jerusalem riding on a donkey. The crowds gathered on the road to welcome Him. They laid down cloaks and branches from trees in His path. They shouted: "Hosanna to the Son of David! Blessed is he who comes in the name of the Lord! Hosanna in the highest heaven!" This welcome was more than enthusiasm. It was a declaration of hope. The people recognized something in Jesus. They sensed that He was the promised king who would bring justice, peace, and freedom.

For seafarers and others who travel far from home, the image of a journey has deep meaning. You know what it is to arrive at a port after stormy seas. You know the joy of safe landfall. When Jesus entered Jerusalem, it was like a ship coming into harbor after a perilous voyage. People waited. They watched. They longed for a savior. And when He came they celebrated. Their hope rose like cheers at the sight of light on the horizon.

Jesus chose a donkey for His entrance. A donkey was not a horse used in war or in royal display. It was a humble animal. By riding a donkey Jesus showed that His kingship was not about power or conquest. His reign would be gentle, humble, and for the common people. For you who sail, who humble yourselves before great oceans and whose strength is tested by storms and tides, this matters. Jesus does not come as a king with pomp and splendor. He comes as One who walks alongside you. He knows hardship. He offers mercy.

As the crowd praised Him, many cheered for freedom from Roman rule. They hoped for a political deliverer. But Jesus came with a different mission. He came to free people from sin, from fear, and from death. His kingdom is not one of borders or flags. It is one of love, mercy, and life. When you stand on deck under a vast sky, or when you stare out at endless water, you know the world is wide and uncertain. In those spaces Jesus offers certainty. In those spaces He offers hope. He offers Himself.

As we enter Holy Week, Palm Sunday marks the beginning of a journey. A journey toward the cross. A journey toward sacrifice and love. But also toward resurrection and new life. For those at sea and everywhere this journey matters. It reminds us that God draws near even when we are far from shore. It reminds us that humility and service are more powerful than pride. It reminds us that real kingship is love.

So as the branches of joy were laid down before Jesus long ago, let our lives lie before Him today. Let us welcome Him not just with words, but with hearts ready to follow. Let us declare with the crowds: "Blessed is He who comes in the name of the Lord." Let us praise Him, trust Him, and journey with Him. In every harbor, in every port, in every storm and at every calm, may we remember that the King has come.

**I believe in God, the Father almighty,
creator of heaven and earth.**

**I believe in Jesus Christ, God's only Son, our Lord,
who was conceived by the Holy Spirit, born of the virgin Mary,
suffered under Pontius Pilate, was crucified, died, and was buried;
he descended to the dead.
on the third day he rose from the dead; he ascended into heaven,
and is seated at the right hand of the Father;
from there he will come to judge the living and the dead.**

**I believe in the Holy Spirit, the holy catholic Church, the communion of saints,
the forgiveness of sins, the resurrection of the body,
and the life everlasting. Amen.**

(Seafarer's Prayer)

Loving Father, thank You for sending Jesus to us as King and Friend. As we remember His entry into Jerusalem, help us to welcome Him today in our hearts. Guide us safely through life's storms and lead us into your peace. Watch over all who travel on the sea. Protect them, shelter them, and bring them safely home. Bless their families waiting in hope. Give courage to those who feel alone and strength to those who are weary. May we carry the praise of "Hosanna" wherever we go. May our lives honour You in all we say and do. In Jesus' name we pray, Amen.

**Our Father in heaven,
hallowed be your name,
your kingdom come,
your will be done, on earth as in heaven.**

Give us today our daily bread.

Forgive us our sins as we forgive those who sin against us.

Save us from the time of trial and deliver us from evil.

**For the kingdom, the power, and the glory are yours
now and for ever. Amen.**

The Grace of the Lord Jesus Christ, and the love of God, and the fellowship of the Holy Spirit, be with us all evermore. **Amen.**

Tagalog Palm Sunday Service (29 March 2026)

Purihin ang Panginoon na nagpapatawad sa lahat ng ating mga kasalanan,
na ang awa ay magpakailanman. Amen.

Diyos ng lahat,
ibinigay mo ang iyong bugtong na Anak upang magkaroon
ng anyo ng alipin, at maging masunurin hanggang
kamatayan sa krus: bigyan mo kami ng parehong pag-iisip
na na kay Cristo Jesus
upang, sa pakikibahagi sa kanyang pagpapakumbaba, ay
makasama namin siya sa kanyang kaluwalhatian, na
nabubuhay at naghahari kasama mo sa pagkakaisa ng
Espiritu Santo, isang Diyos, ngayon at magpakailanman.
Amen.

Matthew 21:1-11

1. At nang malapit na sila sa Jerusalem, at magsidating sa Betfage, sa bundok ng mga Olivo, ay nagsugo nga si Jesus ng dalawang alagad, 2. Na sinasabi sa kanila, Magsiparoon kayo sa nayong nasa tapat ninyo, at pagdaka'y masusumpungan ninyo ang isang nakatali na babaing asno, na may kasamang isang batang asno: kalagin ninyo, at dalhin ninyo sa akin. 3. At kung ang sinoman ay magsabi ng anoman sa inyo, ay sasabihin ninyo, Kinakailangan sila ng Panginoon; at pagdaka'y kaniyang ipadadala sila 4. Nangyari nga ito, upang matupad ang sinalita sa pamamagitan ng propeta, na nagsasabi, 5. Sabihin ninyo sa anak na babae ng Sion: Narito, ang Hari mo'y pumaparito sa iyo, Na maamo, at nakasakay sa isang asno, At sa isang batang asno na anak ng babaing asno. 6. At nagsiparoon ang mga alagad, at ginawa ang ayon sa ipinagutos ni Jesus sa kanila, 7. At kanilang dinala ang babaing asno, at ang batang asno, at inilagay nila sa ibabaw ng mga ito ang kanilang mga damit; at dito siya'y sumakay. 8. At inilalatag sa daan ng kalakhang bahagi ng karamihan ang kanilang mga damit; at ang mga iba'y nagsiputol ng mga sanga ng mga punong kahoy, at inilalatag sa daan. 9. At ang mga karamihang nangasa unahan niya, at ang nagsisunod, ay nagsisigawan, na nagsisipagsabi, Hosana sa Anak ni David: Mapalad ang pumaparito sa pangalan ng Panginoon: Hosana sa kataastaasan. 10. At nang pumasok si Jesus sa Jerusalem, ay nagkagulo ang buong bayan, na nagsasabi, Sino kaya ito? 11. At sinabi ng mga karamihan, Ito'y ang propeta, Jesus, na taga Nazaret ng Galilea.

Sa Linggo ng Palaspas, naaalala natin kung paano pumasok si Hesus sa Jerusalem na nakasakay sa isang asno. Nagtipon ang mga tao sa daan upang salubungin Siya. Naglatag sila ng mga balabal at mga sanga mula sa mga puno sa Kanyang landas. Sumigaw sila: "Hosanna sa Anak ni David! Mapalad ang pumaparito sa pangalan ng Panginoon! Hosanna sa kaitaasan ng langit!" Ang pagtanggap na ito ay higit pa sa sigasig. Ito ay isang deklarasyon ng pag-asa. May nakilala ang mga tao kay Jesus. Nadama nila na Siya ang ipinangakong hari na magdadala ng katarungan, kapayapaan, at kalayaan.

Para sa mga marino at iba pang naglalakbay nang malayo sa kanilang tahanan, ang imahe ng isang paglalakbay ay may malalim na kahulugan. Alam mo kung ano ang pagdating sa isang daungan pagkatapos ng mabagyong dagat. Alam mo ang saya ng ligtas na landfall. Nang pumasok si Jesus sa Jerusalem, ito ay tulad ng isang barkong papasok sa daungan pagkatapos ng isang mapanganib na paglalakbay. Naghintay ang mga tao. Nanood sila. Nananabik sila ng isang tagapagligtas. At nang Siya ay dumating,

sila ay nagdiwang. Ang kanilang pag-asa ay tumaas na parang tagay nang makita ang liwanag sa abot-tanaw.

Si Jesus ay pumili ng isang asno para sa Kanyang pagpasok. Ang asno ay hindi isang kabayong ginagamit sa digmaan o sa pagpapakita ng hari. Isa itong hamak na hayop. Sa pamamagitan ng pagsakay sa isang asno, ipinakita ni Jesus na ang Kanyang paghahari ay hindi tungkol sa kapangyarihan o pananakop. Ang kanyang paghahari ay magiging banayad, mapagpakumbaba, at para sa mga karaniwang tao. Para sa inyo na naglalayag, na nagpapakumbaba sa harap ng malalaking karagatan at ang lakas ay sinusubok ng mga unos at tubig, mahalaga ito. Si Jesus ay hindi dumating bilang isang hari na may karangyaan at karilagan. Dumarating Siya bilang Isa na lumalakad sa tabi mo. Alam niya ang hirap. Nag-aalok siya ng awa.

Habang pinupuri Siya ng karamihan, marami ang naghiyawan para sa kalayaan mula sa pamamahala ng mga Romano. Inaasahan nila ang isang politikal na tagapagligtas. Ngunit dumating si Hesus na may ibang misyon. Siya ay naparito upang palayain ang mga tao mula sa kasalanan, mula sa takot, at mula sa kamatayan. Ang kanyang kaharian ay hindi isa sa mga hangganan o watawat. Isa ito sa pag-ibig, awa, at buhay. Kapag nakatayo ka sa kubyerta sa ilalim ng malawak na kalangitan, o kapag nakatitig ka sa walang katapusang tubig, alam mong malawak at walang katiyakan ang mundo. Sa mga espasyong iyon, nag-aalok si Jesus ng katiyakan. Sa mga espasyong iyon, nag-aalok Siya ng pag-asa. Iniaalok Niya ang Kanyang sarili.

Sa pagpasok natin sa Semana Santa, ang Linggo ng Palaspas ay ang simula ng isang paglalakbay. Isang paglalakbay patungo sa krus. Isang paglalakbay patungo sa sakripisyo at pagmamahal. Kundi pati na rin sa muling pagkabuhay at bagong buhay. Para sa mga nasa dagat at saanman, mahalaga ang paglalakbay na ito. Ito ay nagpapaalala sa atin na ang Diyos ay lumalapit kahit na tayo ay malayo sa dalampasigan. Ito ay nagpapaalala sa atin na ang pagpapakumbaba at paglilingkod ay mas makapangyarihan kaysa pagmamataas. Ito ay nagpapaalala sa atin na ang tunay na paghahari ay pag-ibig.

Kaya, habang ang mga sanga ng kagalakan ay inilatag sa harap ni Hesus noong unang panahon, hayaan ang ating mga buhay sa harap Niya ngayon. Salubungin natin Siya hindi lamang ng mga salita, kundi ng mga pusong handang sumunod. Ipahayag natin kasama ng mga pulutong: "Mapalad Siya na pumaparito sa pangalan ng Panginoon." Purihin natin Siya, magtiwala sa Kanya, at maglakbay kasama Niya. Sa bawat pantalan, sa bawat daungan, sa bawat unos at sa bawat kalmado, nawa'y ating alalahanin na ang Hari ay dumating na.

Sumasampalataya ako sa Diyos, Amang makapangyarihan sa lahat, lumikha ng langit at lupa.

**Sumasampalataya ako kay Hesukristo, ang bugtong na Anak ng Diyos, ating Panginoon,
na ipinaglihi sa pamamagitan ng Espiritu Santo, ipinanganak ng birheng Maria, nagdusa sa ilalim ni Poncio Pilato, ipinako sa krus, namatay, at inilibing; bumaba siya sa patay.**

sa ikatlong araw ay nabuhay siya mula sa mga patay; umakyat siya sa langit, at nakaupo sa kanan ng Ama; mula roon ay darating siya upang hatulan ang mga buhay at ang mga patay.

Sumasampalataya ako sa Espiritu Santo, sa banal na Simbahang Katoliko, sa pakikipag-isa ng mga banal, sa kapatawaran ng mga kasalanan, sa

**muling pagkabuhay ng katawan, at sa buhay na walang hanggan.
Amen.**

(Panalangin ng Marino)

Mapagmahal na Ama, salamat sa pagpapadala ni Hesus sa amin bilang Hari at Kaibigan. Habang inaalala natin ang Kanyang pagpasok sa Jerusalem, tulungan mo kaming tanggapin Siya ngayon sa aming mga puso. Gabayan mo kaming ligtas sa mga unos ng buhay at akayin kami sa iyong kapayapaan. Bantayan ang lahat ng naglalakbay sa dagat. Protektahan sila, kanlungan, at iuwi sila nang ligtas. Pagpalain ang kanilang mga pamilya na naghihintay sa pag-asa. Bigyan ng lakas ng loob ang mga nakadarama ng pag-iisa at lakas sa mga pagod. Nawa'y dalhin natin ang papuri ng "Hosanna" saan man tayo magpunta. Nawa'y parangalan Ka ng aming buhay sa lahat ng aming sinasabi at ginagawa. Sa pangalan ni Hesus kami ay nananalangin, Amen.

**Ama namin na nasa langit,
sambahin ang iyong pangalan,
dumating ang iyong kaharian,
ang iyong kalooban, sa lupa gaya ng sa langit.
Bigyan mo kami ngayon ng aming pang-araw-araw na pagkain.
Patawarin mo kami sa aming mga kasalanan gaya ng pagpapatawad namin sa
mga nagkakasala sa amin.
Iligtas mo kami sa panahon ng pagsubok at iligtas mo kami sa kasamaan.
Sapagkat ang kaharian, ang kapangyarihan, at ang kaluwalhatian ay sa iyo
ngayon at magpakailanman. Amen.**

Ang biyaya ng Panginoong Jesucristo, at ang pag-ibig ng Dios, at ang pakikisama ng Banal na Espiritu, ay sumaating lahat magpakailan man. **Amen.**